

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoP/4/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613208269
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5613208269.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletú H. N., nar. XX.X.XXXX, bytom ako matka, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, dieťa rodičov: F. N., rod. M., nar. X.XX.XXXX, bytom F. D., N. XXX/X a Z. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S., D. XX, F. D., v konaní o zmene osobnej starostlivosti, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 9P/72/2013-30 zo dňa 18.11.2013, takto

r o z h o d o l :

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á p r á v o** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č.k. 9P/72/2013-30 zo dňa 18.11.2013 zveril maloletú H. N., nar. XX. 5. XXXX, do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov: matke každý nepárny kalendárny týždeň v mesiaci od nedele 18.00 hod. predchádzajúceho týždňa do nedele 18.00 hod. nepárneho kalendárneho týždňa a otcovi každý párny kalendárny týždeň, od nedele predchádzajúceho týždňa od 18.00 hod. do nedele do 18.00 hod. párneho kalendárneho týždňa. Súd výživné neurčil. Týmto rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 16. 1. 2009 č.k. 8C/223/2008-26 v časti osobnej starostlivosti a výživného. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Rozsudok odôvodnil vykonaným dokazovaním, na základe ktorého mal preukázané, že návrh otca, ktorým sa domáhal zmeny osobnej starostlivosti na striedavú osobnú starostlivosť, so striedaním po týždňoch u matky a otca je dôvodný. Konštatoval, že takáto forma striedavej osobnej starostlivosti je v záujme maloletého dieťaťa, ktoré má silné citové väzby na obidvoch rodičov. Keďže boli splnené zákonné podmienky, nič nebránilo tomu, aby rozhodol o striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov. Poukázal na skutočnosť, že rodičia v priebehu konania vyskúšali striedavú starostlivosť, keď maloletá v priebehu 4 týždňov sa striedala po týždni u matky a otca, čo bolo umožnené najmä ústretovým prístupom matky, ktorá aj keď nesúhlasila so striedavou osobnou starostlivosťou, pristúpila na takéto riešenie a je zjavné, že matka nerobí nič, čo by bolo v rozpore so záujmami maloletej, čím preukázala, že jej záujmy sú pre ňu najdôležitejšie. Súd prihliadol aj na želanie maloletej, ktorá si praje tráviť čas s matkou aj otcom. Keďže nie je žiadna vážna prekážka, ktorá by bránila obom rodičom vykonávať striedavú osobnú starostlivosť v intervaloch po týždni, rozhodol o tejto úprave. Keďže maloletá bude tráviť rovnaký čas s otcom, ako aj s matkou, výživné neurčil. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podala matka maloletej v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Uviedla, že sa nevie zmieriť s rozsudkom, keď poukázala, že v minulosti bývalý manžel nejavil o dieťa žiadny záujem, nezaujímal sa o jej študijné výsledky, netelefonoval jej, málokedy sa s ňou stýkal a stýkal sa s ňou len, keď mu to vyhovovalo. Víkendy, ktoré mal s ňou tráviť, trávil pri jeho rodičoch. Častokrát maloletá trpela nedostatkom jeho pozornosti, bola smutná a nešťastná z toho. Písala si aj denník, kde opisovala svoj smútok z nedostatočnej pozornosti zo strany jej otca. Súdom stanovené výživné po rozvode odporca neplnil, do dnešného dňa je dlžný na výživnom 1.920,- eur. Od rozsudku sú dva týždne a maloletá bola u otca od 25.11.2013 do 1.12.2013 a v nedeľu 1.12.2013 mal dcéru priviesť o 18.00 hod., no priniesol ju už o 15.00 hod. z dôvodu jeho účasti na futbale v Liptovskom Mikuláši. Priniesol ju nepripravenú na pondelkové vyučovanie a dcéra sa musela pripravovať do neskorých hodín na vyučovanie s ňou. Po pobyte s otcom doma odvrávala, bola podráždená, jej správanie sa mení k horšiemu. Kedysi bola milá, slušná a úctivá. Má veľké obavy z nastávajúcich dní a mesiacov, nakoľko odporca a jeho priateľka čakajú spoločné dieťa, nemyslí si, že na ich dcéru budú mať dostatok času, keď dieťa je v zložitom veku, keď potrebuje pevnú ruku nad sebou, veľa lásky, porozumenia, pozornosti v záujme komunikácie a hlavne potrebnú jednosmernú výchovu, no s bývalým manželom sa ich predstavy o výchove dcéry rozlišujú.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril otec, ktorý uviedol, že chce reagovať postupne na všetky obvinenia, ktoré sa proti nemu odrazu dávajú. V minulosti mával dcéru tak, ako to bolo stanovené súdom, no mnohokrát aj viac. Je pravda, že trávil víkendy pri jeho rodičoch, keďže tam býval. Čo sa týka pozornosti, skôr sa jej nedostávalo tejto pozornosti zo strany matky, ktorá bola neustále v práci a H. dávala k svojim rodičom, ktorí sa nevedia zmieriť s tým, že ju dostal do striedavej starostlivosti a vyvíjajú na ňu neustály tlak. Rozvod nebol jeho nápad. F. si našla priateľa a rozhodla sa ukončiť ich manželstvo. Vzala si dieťa a všetko ostalo na ňom. Všetky finančné dlžoby boli totiž písané na neho a keď si ona išla pekne do bytu, on sa musel presťahovať a tlačiť so svojimi rodičmi. Výživné si plnil riadne, no po vzájomnej dohode namiesto 100,- eur platil 80,- eur, keďže musel splácať všetky ich spoločné pôžičky, ktoré mu po rozvode ostali. Ďalšia vec, F. zohnal 3x prácu. Jedenkrát v Eurostyle, kde po dvoch dňoch oznámila, že je chorá na srdce a nemôže pracovať. Druhýkrát v Lodenici v Liptovskom Hrádku, kde sa ani neuráčila ukázať a tretíkrát v Tesle Liptovský Hrádok, kde deň pred nástupom išla na maródku a viac sa neozvala. Ďalšia vec je, že mnohokrát sa stávalo, že mu zavolała, či by si H. nemohol vziať cez víkend, lebo ide so sestrou alebo kamarátkami na diskotéku. To sa stalo aj cez víkend dňa 7.12.2013, keď ju mala mať ona. Prosila ho, či si ju nemôže vziať, lebo ide s kamarátkou oslavovať. Áno, priviedol dcéru o deň skôr, no nič zlé tým nespravil, hocikedy si ju bral oveľa skôr, ako mal, to už ale neuvádza. H. sa vôbec nestažuje na pobyt u neho. H. sa chce mnohokrát túliť a maznať, keď som sa jej pýtal, či sa mama s ňou mazná, povedala, že nie. Je stále usmiata a teší sa, že je pri nich. Kkoľkokrát je jej ľúto, keď musí ísť domov. H. je veľmi slušná a úctivá, nevie, ako sa správa k F., no od neho chodí usmiata. Čo sa týka dieťaťa, ktoré je na ceste s jeho priateľkou, nič sa nezmení a je to iba výhovorka, ktorú F. potrebuje. H. za posledné týždne javí veľkú spokojnosť, nemusí behať od mamy ku starkej každú chvíľku cez pol mesta. V škole má veľmi dobré výsledky či už v učení alebo v správaní. Ide tu iba o jednu vec a to, že matka F. a jej sestra sa viac nemôžu starať o H., ako doteraz. Bolo mu písané, že nemôžu zniest, že je s ním, nakoľko ju mali za svoju. Nič zlé nespravil a nerobí. H. dá všetko, čo jej doteraz dať nemohol. Preto chce len naďalej vychovávať a starať sa o svoju dcéru. F. má veľké problémy s peniazmi a toto je jej cesta. Maloletá H. nezmenila názor na to, že chce byť s ním, no bojí sa, že je na ňu vyvíjaný až priveľký tlak zo strany F. a jej rodiny. Navrhuje preto rozsudok okresného súdu potvrdiť.

K podanému odvolaniu sa vyjadril kolízny opatrovník, ktorý uviedol, že maloletá vyjadrila želanie tráviť čas s matkou i otcom. Obidvoch rodičov má rada a cíti, že keď je v starostlivosti matky, chýba jej otec a keď je v starostlivosti otca, chýba jej matka. Obidvaja rodičia sú schopní riadne sa o maloletú postarať. Matka svojou doterajšou starostlivosťou a výchovou vytvorila podmienky pre bezproblémový kontakt otca s dieťaťom a zabezpečila budovanie vzťahu tak, že maloletá má v súčasnosti k otcovi pevnú citovú väzbu. Preto trvajú na svojej výpovedi na pojednávaní i na skutočnostiach zistených pri šetrení pomerov.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníčkou konania v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu ustanovenom v § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p. vyhlásil rozsudok, ktorým napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedla odvolateľka, konštatuje, že súd prvého stupňa vykonal precízne dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O.s.p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil.

Len na zdôraznenie správnosti rozsudku prvostupňového súdu odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa veľmi citlivo zvažoval, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme maloletého dieťaťa. V rozhodnutí prvostupňového súdu nezistil žiadne pochybenie, a preto nemohol prisvedčiť argumentom odvolateľky, na ktorých založila svoje odvolanie. Maloletá jednoznačne prejavila svoju vôľu žiť u obidvoch rodičoch striedavým spôsobom, preto je vhodné, aby si odvolateľka zodpovedala otázku, či by nedošlo k citovej ujme dieťaťa, či by rozvoj dieťaťa bol úplný najmä po stránke citovej, rozumovej a mravnej, pokiaľ by mu nebola umožnená striedavá starostlivosť. Prvostupňový súd aj v tomto smere vykonal dokazovanie a konštatoval, že potreby dieťaťa budú striedavou osobnou starostlivosťou naplnené. Odvolací súd zdôrazňuje, že je v záujme dieťaťa, aby vyrastalo v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, stability, tolerancie a harmónie a aby jeho výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti, rozumových a fyzických schopností, mravnému, duchovnému a sociálnemu rozvoju. Odvolací súd apeluje na obidvoch rodičov, pretože striedavá osobná starostlivosť predpokladá z ich strany predovšetkým toleranciu, spoločnú vôľu, schopnosť spolu komunikovať a spolupracovať a najmä nezapájať dieťa do svojich vzájomných problémov. Je záujmom dieťaťa nepochybné, aby bolo predovšetkým v starostlivosti obidvoch rodičov a nesúhlas matky so striedavou osobnou starostlivosťou by mohol byť relevantný len vtedy, ak by bol založený na vážnych dôvodoch, ktoré by boli spôsobilé intenzívnym spôsobom negatívne zasahovať do záujmu maloletého dieťaťa. No ak ide o iracionálny alebo nedostatočný dôvod, na ktorom je založený nesúhlas matky, ktorá si vlastne až v odvolacom konaní začala prehodnocovať niektoré skutočnosti, ktoré sa v striedavej osobnej starostlivosti vyskytli alebo môžu sa vyskytnúť, no nie sú tak závažného charakteru a intenzity, ktorá by mala rozhodnúť o inom druhu osobnej starostlivosti. S poukazom na vyššie uvedené preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil ako vecne správne. Tak ako súd prvého stupňa, aj odvolací súd uvádza, že pokiaľ by sa podstatne zmenili pomery na strane rodičov alebo maloletej, môže ktorýkoľvek z účastníkov požiadať o zmenu rozhodnutia súdu alebo tak môže súd urobiť aj bez návrhu (ust. § 26 Zákona o rodine).

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.